

Սերունդներու,
Հազարամէ մինչ հազարամ:

* *

Յետոյ կ'իյնայ միջոցն ի վար
Քօղն ապրբում իր տեսիլին,
Ապագայի պատկերին դէմ՝
Կը յուզուի սիրն աստուածաբետլ
Հայրապետին,
Որ արցունքին մէջ կը ժըպտի:

Լուսամուտէն վեհարանին,
Կ'ոսկիանար լեռն Արարատ
Երկնքին մէջ:

Ու դէմն անոր,
Էջմիածինն,
Լուսէ կամար երկրէ երկինք,
Հիմը նորոգ
Արդարութեան ու բարիքին
Նոր կըրօնքին,
Ապօղայիսոյ հայ աշխարհին:

ԵՂԻՎԱՐԴ

ՍՈՒՐԲ ԷԶՄԻԱԾԻՆ

Դարեր եկան, դարեր անցան, է'ջմիածին,
Քո հիմն անշարժ ու անսասան, է'ջմիածին.
Ձե՛ս ձեռակերտ դու մարդկեղէն առօրեայ,
Դու շողակաթ լուսոյ խորան, է'ջմիածին:

Նաւարի մէջ դու վառեցար որպէս կանթեղ,
Վա՛ն պահեցիր մեր սրբերուն կայծն երկնային,
Անփառունակ ըստուկ երկրի դու լուսազեղ
Անշէջ փարոս ազատութեան, է'ջմիածին:

Ցրուած հօտի դու ժողովող անոյթ փարախ,
Հաստա՛ն լինի քող մեր վրայ քո հովանին.
Գրիգորի Սուրբ օրհնութեամբ ծաղկի՛ր խաղաղ,
Փա՛նօք, ապաւեն մեր աննշման է'ջմիածին:

ՅՈՎՀ. ՅՈՎՀԱՆՆԷՍԵԱՆ